7 A 16/2001-20

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce Z. P. s.r.o, zastoupeného JUDr. Jiřím Holomčíkem, advokátem se sídlem Praha 6, Uralská 770/6 proti žalovanému Ministerstvu zemědělství, se sídlem Praha 1, Těšnov 17 v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 7.12.2000 č.j. 4143/2000

t a k t o :

Žaloba se o d m í t á .

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Vrchnímu soudu v Praze dne 19.2.2001 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 7.12.2000 č.j. 4143/2000 , kterým bylo v rozkladovém řízení změněno rozhodnutí Ministerstva zemědělství, územního odboru v Kolíně ze dne 20.4.2000 č.j. 01/2000-Ko/Oř mj. tak, že žalobce byl určen osobou povinnou k poskytnutí náhrady za ostatní mrtvý inventář, za živý inventář včetně tří koní a za zásoby, převzaté bývalým JZD K., a to ve vztahu k původním vlastníkům O. a J. K. V žalobě žalobce namítl, že rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutečného stavu věci, když majetek od původních vlastníků převzal stát a právní předchůdce žalobce jej nabyl od státu na základě řádné kupní smlouvy.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že JZD K. inventář a zásoby převzalo od státu, tudíž její právní nástupce je povinnou osobou ve smyslu § 20 odst.2 zákona č. 229/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů dále jen „zákon o půdě“).

V daném případě jde o věc, která na Nejvyšší správní soud přešla podle ust. § 132 zákona č. 150/2002 Sb., o soudním řádu správním (s.ř.s.) z Vrchního soudu v Praze. Nejvyšší správní soud ve věcech neskončených vrchními soudy dokončí řízení zahájená před těmito soudy jako soud prvního stupně. Podle ust. § 130 s.ř.s. se neskončená řízení podle části páté o.s.ř. účinného přede dnem účinnosti tohoto zákona dokončí podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního s.ř.s.

Předpokladem řízení ovšem je, že se jedná o věc, která může být předmětem přezkoumání soudu. Podle § 244 odst.1 o.s.ř. ve znění účinném do 31.12.2002 (tedy v době podání žaloby) bylo možno ve správním soudnictví přezkoumávat rozhodnutí orgánů veřejné správy, jimiž se zakládají, mění, ruší či závazně určují práva nebo povinnosti fyzických nebo právnických osob. Předpokladem přezkumu tak bylo tvrzení fyzické nebo právnické osoby, že rozhodnutím správního orgánu byla zkrácena na svých právech (§ 247 odst.1 o.s.ř.), když otázku, zda skutečně ke zkrácení práv došlo příslušelo posoudit soudu. V daném případě

žalovaný rozhodl mj. o tom, že žalobce je povinnou osobou k restitučním náhradám ve smyslu § 20 zákona o půdě (jak je k tomu oprávněn na základě ust. § 9 zákona č. 243/1992 Sb. ve znění zákona č. 441/1992 Sb.) a tímto určením se žalobce cítí být dotčen na svých právech, když vychází z toho, že daným rozhodnutím mu byla závazně určena povinnost poskytnout náhrady v určeném rozsahu. Pokud by tomu tak bylo, byla by práva žalobce nepochybně dotčena. Předmětné rozhodnutí ovšem pouze zakládá právo restituentovi požadovat náhrady po určené osobě, nikoli však povinnost povinné osoby plnit. V případě, že nedojde k dohodě mezi oprávněnou a určenou povinnou osobou, pak podle § 20 odst.3 zákona o půdě rozhodne o náhradách soud. Ten pak při svém rozhodování není vázán rozhodnutím o určení povinné osoby a tuto otázku posoudí tak jako všechny další pro věc rozhodné skutečnosti.

Podle právní úpravy soudního přezkumu správních rozhodnutí účinné v době podání žaloby i podle právní úpravy nynější (§ 65 odst.1 v zákoně č. 150/2002 Sb. o soudním řádu správním, účinném od 1.1.2003) nedošlo k naplnění základní podmínky soudního přezkumu, neboť napadeným rozhodnutím nebyla zkrácena práva žalobce.

Proto Nejvyšší správní soud žalobu podle § 46 odst.1 písm. a) s.ř.s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst.3 s.ř.s , podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. února 2003

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu